Άμεση απόσυρση των κατηγοριών!

Το δίκιο δε φυλακίζεται, οι αγώνες δεν ποινικοποιούνται, οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται!

Τις τελευταίες ημέρες, στα δικαστήρια του Πολυγύρου της Χαλκιδικής, επιβεβαιώθηκε για ακόμη μία φορά ο ρόλος της «ελληνικής δικαιοσύνης». Μετά τα πρωτοφανή κατασταλτικά χτυπήματα της αστυνομίας και την ιδεολογική προπαγάνδα των ΜΜΕ ενάντια στις κινητοποιήσεις, η κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου χρησιμοποίησε και την «δικαστική οδό», στην προσπάθειά της να καταστείλει κι αυτόν τον αγώνα. Έτσι, οι αγωνιστές κι οι αγωνίστριες του κινήματος ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, οι κάτοικοι της περιοχής που βλέπουν το περιβάλλον και την παραγωγή τους να καταστρέφεται και τη ζωή τους να υποβαθμίζεται από το σχέδιο εκμετάλλευσης της «Ελληνικός Χρυσός», βρέθηκαν αντιμέτωποι με ένα δικαστικό σύστημα καθοδηγούμενο από την κυβέρνηση και υπηρέτη των μεγαλο εργολάβων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών.

Μπορεί από το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, να μην προφυλακίστηκε κανείς από τους κατηγορούμενους, παρόλα αυτά, η ευκολία και η αυστηρότητα με την οποία τέθηκαν οι περιοριστικοί όροι στους διωκόμενους του κινήματος είναι ενδεικτικές του πρωτοφανούς μίσους με το οποίο χτυπούν τα δικαστήρια τους κατοίκους της περιοχής που διαμαρτύρονται ενάντια στην εξόρυξη χρυσού και παλεύουν για τα δικαιώματά τους. Απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, να δίνουν το παρών στο αστυνομικό τμήμα μηνιαίως, να μην πλησιάζουν στα 4.000

μέτρα οποιοδήποτε εργοτάξιο της εταιρείας και στα 10 μέτρα οποιονδήποτε μεταλλωρύχο (ενεργό ή συνταξιούχο) ή οικείο του ή όχημά του ή το σπίτι του κ.ά. Αυτοί είναι οι περιοριστικοί όροι που τέθηκαν στους κατηγορούμενους, κι από τους οποίους όρους ορισμένοι είναι πρωτόγνωροι, εξωπραγματικοί, παράνομοι, ακόμα και αντισυνταγματικοί. Κι όλα αυτά τη στιγμή που τα ίδια δικαστήρια κάνουν τα στραβά μάτια μπροστά στις παρανομίες της EldoradoGoldκαι του Μπόμπολα.

Ουσιαστικά, η σκληρότητά κι ο αυταρχισμός των συγκεκριμένων δικαστικών αποφάσεων, αφενός, αποτελούν δημόσια παραδοχή των συμφερόντων που η δικαιοσύνη έρχεται να υπερασπιστεί – από τη στιγμή που η ίδια λέει πώς «είναι παράνομη η εταιρεία, αλλά απαγορεύεται να την πλησιάζεις». Αφετέρου, καταδεικνύουν πασιφανώς την ποσοτική και ποιοτική αύξηση των κατασταλτικών μέσων, των μεθόδων επιβολής της σιδερένιας πυγμής του κράτους όταν υπερασπίζεται τους ολιγάρχες και κολλητούς, ενάντια σε όσους ορθώνουν κινηματικές αντιστάσεις, αμφισβητούν τη κυβερνητική πολιτική και θίγουν τα “ιερά” συμφέροντα των «ιδιωτών επενδυτών», ενάντια σε όσους διεκδικούν τα δικαιώματά τους, σε όσους αναφέρονται στις ανάγκες τους και όχι στην κερδοφορία του Μπόμπολα. Δεν είναι όμως μια τομή αυτή η απόφαση. Όπως κάθε δικαστική απόφαση εναντία σε κινητοποιούμενους κλάδους και στρώματα της κοινωνίας, όπως σε όλε τις απεργίες από τις επιτάξεις στο μετρό, τους καθηγητές και τη ΔΕΗ μέχρι τις κλούβες που φιλάνε το λοκ αουτ στη Χαλυβουργία το Μάνεση, ενάντια σε απεργίες ή κοινωνικούς αγώνες, έτσι κι η συγκεκριμένη επιχειρεί να ποινικοποιήσει τον αγώνα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού. Έχει ρόλο απειλητικό ενάντια σε όσους συνεχίσουν να «τολμούν» να αγωνίζονται κατά του αφανισμού του περιβάλλοντος, του νερού, της εργασίας και του τόπου τους. Επιχειρούν να εκφοβίσουν τον κάθε έναν από εμάς που θέλουμε να κινητοποιηθούμε υπέρ των δικαιωμάτων μας και των ελευθεριών μας. Ακόμη, κρατά σε ομηρία τους κατηγορούμενους μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης τους και τους θέτει σε αναγκαστικό αγωνιστικό «ευνουχισμό», αφού μόνο μία φωτογραφία τους αρκεί για να συρθούν ξανά στα δικαστήρια. Προειδοποιεί όσους αγωνίζονται για τον τρόπο που θα επιβάλλουν το μεγάλο πάρτι των εργολάβων και επενδυτών με το ξεπούλημα της Χαλκιδικής, της Ιερισσού και των ακτών όλης της Ελλάδας μέσω του ΤΑΙΠΕΔ. Επιπροσθέτως, δίνει τη δυνατότητα σε κάθε εγκάθετο υποστηρικτή του Μπόμπολα και της Eldorado, προβοκατόρικα, να καταγγείλει οποιονδήποτε από τους κατηγορούμενους ότι τον πλησίασε απειλητικά σε απόσταση μικρότερη των δέκα μέτρων ή ότι τον εντόπισε στο βουνό κοντά σε εργοτάξιο, με αποτέλεσμα ο κάθε κατηγορούμενος να μπορεί άμεσα και οποιαδήποτε στιγμή να κριθεί προφυλακιστέος. Επί της ουσίας, οι όροι αυτοί ισοδυναμούν με κατ’ οίκον περιορισμό.

Αυτό είναι το successstorytης νέας καπιταλιστικής ανάπτυξης , το όραμα της Νέας Ελλάδας

των Σαμαρά Βενιζέλου και των τοκογλύφων τροϊκάνων.

Οι λαϊκές τάξεις και το κίνημα της Χαλκιδικής δεν έχει άλλη λύση παρά να απαιτήσει μαζικά και δυναμικά την κατάργηση των δικαστικών μέτρων. Συνεχίζει τον αγώνα απέναντι στην «Ελληνικός Χρυσός» κι οποιαδήποτε άλλη λυστρική εκμετάλλευση,που αφανίζει την παραγωγή και το περιβάλλον, λυμαίνεται τον ορυκτό πλούτο και θησαυρίζει, αφήνοντας πίσω της φτώχια, κοινωνική και περιβαλλοντική καταστροφή.

Αριστερή Συσπείρωση

16/07/14

Πηγή: aristerisispeirosi.gr μέσω: aristeriantepithesi.blogspot.gr